

Witajcie kochani!

W tym tygodniu będziecie rozmawiać o zwierzętach. To bardzo wdzięczny temat, bo wszystkie dzieci je kochają. Bez zwierząt smutne byłoby nasze życie. Życzymy udanego tygodnia. Pozdrawiamy serdecznie.

Potrzebne materiały: 5 prostokątnych pasków papieru, 2 paski lub sznurki, kartka papieru, kredki.

TEMAT TYGODNIA: Zwierzęta duże i małe.

TEMAT DNIA: „Zwierzęta małe i duże” - zabawy na podstawie opowiadania M. Bennewicza.

08.06.2020 r. (poniedziałek)

1. „Zwierzęta małe i duże” - wysłuchanie opowiadania M. Bennewicza.

- Osa! – Ada zaczęła nerwowo machać rękami, żeby odgonić owada.
- To nie jest osa, tylko pszczoła – stwierdziła spokojnie babcia. – Przestań machać, to spokojnie odleci i nic ci nie zrobi. A jak machasz, to możesz ją tylko zdenerwować. Pomyśli, że chcesz jej zrobić krzywdę.
- Skąd wiesz, babciu, że to pszczoła? – spytała Ada.
- Mój tata był pszczelarzem, a teraz mój brat, Stanisław, również zajmuje się

pszczelarstwem. Całe dzieciństwo mieszkaliśmy z pszczołami. Osy są dłuższe i jaśniejsze od pszczół. A pszczołki są krępe, grubiutkie i ciemne. Mają też więcej brązowych włosków. Pewnie szukała tutaj pyłku kwiatów. Pszczoły rzadko kogoś żądają bez powodu, to bardzo pożyteczne owady.

– Wiem, babciu, robią miód – stwierdziła Ada.

– Tak, aniołku. – Babcia czasem w ten miły sposób zwracała się do Ady. – Pszczoły wytwarzają miód z pyłku kwiatów. Muszą się dużo napracować, żeby zebrać zapasy. Jeden słoiczek miodu to praca setek pszczół.

– Babciu, a skąd pszczoły wiedzą, dokąd mają lecieć po ten pyłek, z którego robią miód – spytał Adam. – Przecież nie potrafią mówić. Nie mogą spytać o drogę, nie mają też map ani nawigacji.

– Pszczoły wylatują z ula na zwiad. Jeśli któraś z nich znajdzie pole pełne smakowitego pyłku kwiatowego, na przykład kwitnącego rzepaku, lub aleję lip, wówczas zbiera pyłek i wraca do ula. Na miejscu informuje pozostałe pszczoły w ich specjalnym, tajemniczym języku.

– W tajemniczym języku? – zdziwił się Adam.

– Tak – przytaknęła babcia. – Pszczołka tańczy i w ten sposób pokazuje innym pszczołom, którądy lecieć na pole obfite w pyłek, jak jest daleko i jakie znaki po drodze wskażą właściwy kierunek.

– Tańczy? – powtórzyła Ada.

– Tak jest, macha skrzydełkami, wykonuje specjalne kroki i to jest tajemnicza mowa pszczół. Inne się przyglądają, a potem, żeby zapamiętać trasę, naśladują ruchy mądrej przewodniczki. I już kilka chwil później pole jest pełne pszczół, które zbierają pyłek. Pszczoły przenoszą pyłek z kwiatu na kwiat, dzięki czemu zapylają kwiaty, a te mogą potem zmienić się w owoce.

– A przy okazji z pyłku powstaje miód – dodała Ada.

– Znakomicie – pochwaliła ją babcia.

– Pszczoła jest prawie takiego samego koloru jak żyrafa – stwierdził Adam, który przeglądał właśnie książkę o zwierzętach. – Czy żyrafy też zapylają kwiaty? – Chłopiec wskazał fotografię, na której długi język żyrafy dotykał liści na wysokim drzewie.

– Nie, syneczku – odpowiedziała babcia, która była biologiem, dlatego знаła się na zwierzętach jak nikt w rodzinie. – Żyrafy jedzą liście. Muszą szybko obgryźć jedno drzewo akacji, gdyż ta roślina potrafi ostrzegać inne w pobliżu przed intruzami.

– Babciu, w jaki sposób akacje ostrzegają się nawzajem? – spytała Ada.

– Po kilku minutach obgryzania sok w liściach robi się gorzki i przestaje żyrafom smakować. Dzięki temu akacja traci tylko trochę liści. Gdyby nie ten ochronny zabieg, mogłaby stracić ich zbyt wiele i nie przeżyć. Jednak dzięki mechanizmowi obronnemu chroni siebie i inne drzewa w pobliżu, które na sygnał także gorzknieją.

– Bardzo mądre te akacje – stwierdziła Ada.

– Ciekawe, czy na świecie są jeszcze inne zwierzęta w podobnym kolorze jak pszczoły i żyrafy – zamyślił się Adam.

– Nie mówi się „w kolorze” tylko w podobnym umaszczeniu, prawda, babciu? – Ada zrobiła mądrą minę.

Adam wzruszył ramionami i ostentacyjnie odwrócił się, zakrywając książkę.

– Można mówić, jak się chce – zachnął się.

– Zamiast się kłócić i robić sobie przykrość, poszukajcie zwierząt podobnych do pszczoł, czyli żółto-pomarańczowo-brązowych – zarządziła babcia.

Pogłaskała Adama po głowie i poprosiła o przyniesienie kilku książek. Po chwili na stole pojawiły się zdjęcia i rysunki tygrysa, szerszenia, kota domowego, psa, kameleona i konia.

– Co do słowa „umaszczenie” to prawda, tak się mówi – stwierdziła babcia. – Kolor zwierzęcia to inaczej jego umaszczenie. Hodowcy koni nazywają w bardzo ciekawy sposób różne kolory, czyli umaszczenia tych zwierząt. Na przykład koń, który wydał się wam podobny do pszczoły, nosi nazwę srokacz albo inaczej koń maści srokatej.

Adam wstał i po chwili przyniósł kolejną książkę, tym razem z fotografiami koni.

– Naucz nas, babciu, maści koni – zaproponował i wskazał palcem jasnobrązowego konia z ciemnobrązową grzywą.

– To koń gniady – odpowiedziała babcia, poprawiając okulary.

Adam przerzucił kilka kartek i w końcu jego palec trafił na szarobiałego konia w czarno - brązowe ciapki.

– Wygląda jak lody straciatella – ucieszyła się Ada. – Uwielbiam ten smak.

– To jest maść taranta albo tarantowata – stwierdziła babcia.

Adam wskazał czarnego konia.

– To koń kary – odpowiedział babcia. – Ten ma granatowy połysk, więc mówi się o nim koń kruczy, bo ma umaszczenie podobne do tego ptaka. U koni mówimy o umaszczeniu, u ptaków – o upierzeniu.

– A kruki, babciu, co to za ptaki? – spytała Ada.

– Kruki żyją bardzo długo. Najstarszy żył ponoć w Londynie na zamku Tower. Miał 44 lata. Kruki łączą się w pary na całe życie. Potrafią bronić swego terytorium i są wszystkożerne, czyli jedzą, co im do dzioba wpadnie. – Babcia zaśmiała się i wyciągnęła z szafki herbatniki.

– Super, znamy już cztery umaszczenia koni! – Adam aż klasnął w ręce z radości. – Srokacz, gniady, taranta i kary.

– Oraz zwyczajne pszczoł, żyraf i kruków – uzupełniła Ada.

– Proponuję małe powtórzenie. Wydrukujemy czarno-białe rysunki koni, a wy pokolorujecie je zgodnie z poznanym umaszczeniem. – Super! – ucieszyły się dzieciaki.

– Babciu, a można narysować srebrnego konia – spytała Ada. – Takiego jak jednorożec?

– Oczywiście, że tak, koń o srebrnym umaszczeniu to maść siwa lub biała,

a lekko kremowa to jeleniowata.

2. Rozmowa na podstawie opowiadania.

Rodzic zadaje dziecku pytania:

- O jakich zwierzętach opowiadała babcia?
- Czym różni się pszczoła od osy?
- Skąd pszczoły wiedzą, gdzie mają lecieć po pyłek kwiatowy?
- Jak myślisz, czy takie naśladowanie ruchów pszczoły jest proste?
- Jakie inne zwierzęta mają “kolor” podobny do pszczół?
- Jak myślisz, dlaczego zwierzęta mają paski? (Paski służą za kamuflaż i zapewniają ochronę przed drapieżnikami. Pomagają też regulować temperaturę ciała – czarne paski pochłaniają ciepło, a jasne je oddają.)

3. „Pszczółki” – zabawa ruchowa.

Dziecko porusza się po pokoju naśladowując bzyczenie pszczoły. Unosi i opuszcza ręce, zatacza koło i siada na kwiatku. Powtarzamy kilkakrotnie.

4. „Pięć koni” - kolorowanie prostokątnych pasków papieru.

- I – srokacz (łaciaty)
- II – gniady (jasnobrązowy)
- III – tarant (nakrapiany)
- IV – kary (czarny)
- V – siwy (biały lub szary)

5. „Konie” - zabawa z rymowanką

Rodzic czyta rymowankę, a dziecko ilustruje jej treść wykorzystując pokolorowane paski papieru.

Srokacz, gniady, taranta i kary
Gdy razem ustawisz – będą dwie pary.
W jednym powozie cztery koniki.
Jadą w zaprzęgu zwanym kwadryga.

A piąty konik jak jednorożec
Siwą ma grzywę i białe nozdrza.
Cały jest biały, to umaszczenie

Czasem nazywa się maścią jelenia.

6. „Przeszkoda” - zabawa ruchowa.

Rodzic z pasków lub linek układa dwie równoległe linie stanowiące rów. Po jednej stronie rowu wyznacza pastwisko dla zwierząt, po drugiej – wodopój. Dziecko naśladując dowolne zwierzęta biegnie do wodopoju i z powrotem, za każdym razem przeskakując przez rów. Rów można poszerzyć.

7. „Zwierzęta” - zabawa słowna

Rodzic czyta słowa, a dziecko dzieli je na sylaby.

pszczola

osa

żyrafa

tygrys

szerszeń

kot

pies

kameleon

koń

8. „Zamień się w ...” - zabawa ruchowa naśladowcza.

Rodzic podaje nazwę zwierzęcia, a dziecko naśladuje jego ruchy i wydawane odgłosy:

koń

pszczola

żyrafa

kot

pies

tygrys

9. „Narysuj to, co powiem” - ćwiczenia lateralizacji

Rodzic czyta polecenie, a dziecko rysuje.

- Narysuj koło prawą ręką.
- Trzy kreski rysuj lewą ręką.
- Łatki rysuj prawą ręką.
- Kropki rysuj lewą ręką.